

[Finansministeren.]

vedtaget af Folketinget med en enkelt Ændring, idet nemlig en enkelt Specialbestemmelse efter Lønningsraadets Indstilling er bortfaldet.

Jeg skal henvise til den meget instruktive Betænkning af 13. Oktober 1928, som Udvalget har afgivet, og hvori man vil finde en nærmere Redegørelse for forskellige Detailler, som jeg derfor ikke behøver at opholde det høje Tings Tid med. Hovedbestemmelsen i Lovforslaget er, at der indenfor de tre nævnte Etater oprettes en Overassistentklasse, som skal tælle 200 for hver af de to Trafiketater og 100 for Toldetaten. De skal nu ikke oprettes paa een Gang, idet man anser det for rettest at indføre en vis Overgangstid, saaledes at baade Tjenestemændene og Administrationen kan faa Tid til Overvejelser og i det hele taget til at prøve sig noget frem. Derfor foreslaas det, at der straks kun oprettes 150 for hver af de to Trafiketater og 75 for Toldetaten. Resten skal komme paa Normeringsloven for 1930—31. Som Begyndelsesløn for den nye Overassistentklasse foreslaas 3 840 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 240 Kr. til 4 320 Kr. Altsaa, Begyndelseslønnen bliver 180 Kr. højere end for Assisterter, der har opnaaet samtlige Alderstillæg og Trøsttillæg. Disse 180 Kr. forøges ved Alderstillægene, saaledes at den endelige Lønningsforbedring, naar samtlige Alderstillæg er opnaaet, for Overassistenter bliver 660 Kr. Det er en Forudsætning, at Assisterter, der er fyldt 55 Aar, som Regel ikke kan vente at blive udnævnt til Overassistenter. Ansættelsen som Overassistent er betinget af en Alder af mindst 42 Aar og mindst 25 Aars Tjenestetid regnet fra Ansættelsen som Elev. Jeg maa i denne Forbindelse tilføje, at det selvfølgelig ikke er Meningen, at Overassistentstillingen blot skal repræsentere et Lønningstillæg, nej, det er Meningen at betro dem, der udnævnes til Overassistenter, betydeligere og mere ansvarsfulde Hverv end de øvrige Assisterter. Det kan naturligvis ikke detailleres, det afhænger af Forholdene, men det er altsaa Meningen, at Udnævnelsen til Overassistent ikke alene skal betyde en Lønforbedring, men ogsaa en Ændring i Funktionerne, for saa vidt som de mere ansvarsfulde Hverv, der kan komme til at falde paa Assisterter, vil blive paalagt Overassistentterne.

Der bliver altsaa en Overgangstid paa 2 Aar, og i denne Overgangstid tænkes Maksimumsalderen, som ellers skal være 55 Aar, udstrakt til 62 Aar. Grunden hertil er

temmelig iøjnefaldende. De Assisterter, der i denne Periode bliver udnævnt til Overassistenter, har under Hensyn til den lange Tid, de har maattet vente paa Avancement, ganske naturligt, synes jeg, et moralsk Krav paa en vis Forøgelse af deres Anciennitet, og det foreslaas derfor at give dem en Anciennitetsforhøjelse af 1 Aar for hvert Aar, de er over 47 Aar og har haft over 30 Aars Tjenestetid. Dog skal denne Anciennitetsforhøjelse ikke kunne overstige 3 Aar. Hvad Avancementsforholdene angaar, er det Meningen, at man skal kunne avancere gennem Overassistentstillingen, ikke til Kontrolørstillinger, men til andre overordnede Stillinger, Bestyrerstillinger og lignende, indenfor Etaterne. Antagelig er der saa mange, der ønsker at gaa denne Vej gennem Overassistentstillingen, at man kan vente, at Ansøgerne til Kontrolørstillingerne fremtidig vil blive betydelig yngre, og at disse vil kunne besættes med væsentlig yngre Folk end nu, da man har det Tryk paa sig, at man maa tage Hensyn til de mange Aar, de paagældende har gaaet som Assisterter.

Det finansielle Resultat af Lovforslaget vil straks blive en Merudgift af 90 000 Kr., men efterhaanden som Alderstillægene løber paa, vil Beløbet forøges, indtil den endelige Merudgift er naaet med 330 000 Kr.

Det vil let ses, at dette Lovforslag ikke blot tilsigter at opfylde begrundede Forventninger, som de ældre Assisterter, der i sin Tid indtraadte i Statstjenesten, har kunnet nære, men er blevet skuffet i uden deres Skyld ved Forholdenes Udvikling, baade i Krigstiden og Efterkrigstiden, hvortil kommer Virkningerne af en administrativ Foranstaltning som den, at man har sammenlagt Post- og Telegrafvæsenet. Det er selvsagt, at dette har virket overordentlig uheldigt paa Avancementsforholdene indenfor de paagældende Etater. Det er altsaa i høj Grad en Opfyldelse af begrundede Forventninger, der sker gennem dette Lovforslag, og disse Forventninger beror ikke alene paa Sagens Natur, men er vakt og opretholdt ved Udtalelser og Skridt fra saa kompetent Side som de paagældende Ministre og Sparekommissionen, foruden at man kan henvise til den Stilling, som Lønningsraadet og Folketingets Lønningsudvalg har indtaget. Men jeg vil ogsaa fremhæve, at dette Lovforslag rummer betydelige indirekte Fordele. Det er betegnende, at Sparekommissionen, som naturligvis ikke foreslog nogen bestemt Foranstaltning eller tog Sigte paa nogen bestemt Klasse Tjenestemænd, men som med stor Styrke understregede Prin-